

ผลของการอ่านหนังสือนอกเวลาที่มีต่อการเรียนรู้ ด้วยตนเองของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ

The Effects of Extensive Reading on Promoting Learning Autonomy for Thai EFL Students

ปิยธิดา บัวประเสริฐยิ่ง (Piyathida Buaprasertying)^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองและระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด ผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลาของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 69 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง การเก็บข้อมูลประกอบด้วยการแจกแบบสอบถาม 2 ครั้ง เพื่อวัดคุณลักษณะและระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ก่อนและหลังการอ่านหนังสือนอกเวลา ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการใช้กิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา นักศึกษา มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองและระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองระดับปานกลาง แต่หลังจากเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด โดยผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงหลังจากการทำกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา และระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา หลังจากทำกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลาเพิ่มสูงขึ้น อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญ

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

บทความวิจัยนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

English Language Lecture, School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University This research project is Supported by Mae Fah Luang University

* Corresponding author: piyathida.bua@mfl.ac.th

ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา
ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: การอ่านหนังสือนอกเวลา การเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษา
อังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

Abstract

This research aims to compare the characteristics and levels of autonomous learning in Thai university students who study English as a foreign language. The study took place during the first semester of the 2015 academic year at Mae Fah Luang University. The participants were 69 first year students who enrolled in the course, Intensive English. The data were collected through the Autonomous Learner Characteristics Questionnaire twice, once before and once after extensive reading activity. The results showed that the students' autonomous learning characteristics and level of autonomy tested at a moderate level before doing the extensive reading activity, but after completion, their autonomous learning characteristics and level of autonomy increased to a high level. It was confirmed that the students' level of learning autonomy before and after doing extensive reading was impacted at a level of significance of 0.01. Therefore, it could be concluded that the extensive reading activity was effective in promoting learning autonomy in Thai EFL students.

Keywords: Extensive reading, Autonomous learner, Thai EFL learners

บทนำ

การเรียนการสอนในประเทศไทยปัจจุบัน เป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มใหญ่ มีผู้เรียนจำนวนมากต่อหนึ่งห้องเรียน ในขณะที่ครูผู้สอนมีจำนวนน้อย ครูหนึ่งคนอาจต้องรับผิดชอบสอนผู้เรียนมากกว่า 50 คน ซึ่ง วิทยากร เชียงกุล (2552) กล่าวว่า เรื่องจำนวนและปัญหาการขาดแคลนครูอาจารย์ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพครูอาจารย์ ควรถือว่ามีความสำคัญอันดับที่ 1 ถ้าต้องการทำให้การปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นจริง ครูที่มีจำนวนน้อยจึงไม่สามารถดูแลผู้เรียนทุกคนได้อย่างใกล้ชิด ทั้งๆ ที่ปัญหาครูขาดแคลนในสถานศึกษาจำนวนมากมีอยู่จริง และปัญหาชั้นเรียนใหญ่เกินไป เช่น โรงเรียนมีชื่อเสียงในเมืองมีนักเรียนชั้นละ 50-60 คนต่อครู 1 คน ซึ่งทำให้ครูดูแลนักเรียนได้ไม่ทั่วถึงและสอนได้อย่างไม่เกิดประสิทธิภาพเต็ม เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้เรียนจึงไม่สามารถคาดหวังที่จะพึ่งพาครูผู้สอนเพียงอย่างเดียว กล่าวคือจำเป็นต้องพึ่งตนเอง โดยเฉพาะในบางสาขาวิชา เช่น การเรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งการเรียนในชั้นเรียนกับครูผู้สอนเพียงไม่กี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์อาจไม่เพียงพอ ผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องฝึกฝนและศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง

ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา และเป็นทักษะจำเป็นสำหรับสังคมโลกปัจจุบันซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีองค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ห้องเรียนภาษาเป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่สุดในการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Nunan, 1997) ยิ่งกว่านั้นการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือการเรียนรู้อย่างอิสระเป็นคุณสมบัติที่ดีอย่างหนึ่งของบุคคล และเป็นวิธีที่จะทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในโลกได้อย่างดี (Breen & Mann, 1997) ดังนั้นความสามารถในการเลือกและตัดสินใจเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ของตนจึงจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง และไม่จำกัดการเรียนรู้ไว้เพียงแต่ในห้องเรียนเท่านั้นหากแต่เป็นการเรียนที่ต่อเนื่องไปตลอดชีวิต (Lifelong learning) จุดมุ่งหมายของการศึกษาจึงไม่เพียงแต่ผลิตบัณฑิตที่ประสบความสำเร็จในสาขาวิชานั้นๆ เท่านั้นแต่ยังควรเป็นพื้นที่ที่ฝึกฝนและเป็นเวทีที่จะสร้างคนให้มีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต บัณฑิตที่จบออกไปต้องสามารถคิดและใช้กระบวนการตัดสินใจอย่างมีเหตุและผลเพื่อเลือกสิ่งที่เหมาะสมที่สุดในการแสวงหาความรู้ของตน (ปิยวรรณ รุ่งวรวงศ์, 2557)

การเรียนรู้ด้วยตนเอง คือแนวคิดที่ต้องการช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนวิธีการเรียนจากการพึ่งพาครูมาเป็นพึ่งพาตนเองให้มากขึ้น นักการศึกษาหลายคนได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้หลายแง่มุมดังนี้ Healey (1993) กล่าวว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองหมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถใช้กลวิธีการเรียน ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพได้ด้วยตนเองส่วน Holec (1981) ให้ความหมายการเรียนรู้ด้วยตนเองว่า คือความสามารถในการทำหน้าที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง และ Little (1991) ได้ให้คำจำกัดความว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาที่สำคัญของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนและเนื้อหาที่เรียน ได้แก่ ความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์ การตัดสินใจ และการแสดงออกอย่างมีอิสระ

Bubpha Yoosub (2012) ได้กำหนดคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองซึ่งใกล้เคียงกับ Jingnan (2011) ดังต่อไปนี้

1. การประเมินความต้องการของตนเอง (Assessing Needs) ว่ามีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษมากแค่ไหน
2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Setting Goals) ว่าต้องการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษในระดับใด เช่น เรียนจนถึงระดับไหนเพื่อให้เหมาะสมกับงาน สามารถนำไปใช้ในสถานที่ที่เราทำอยู่ได้ และทำให้เกิดประโยชน์ได้ การกำหนดสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ โดยกำหนดระดับความยากง่าย ระดับภาษาอังกฤษที่ต้องการเรียนเพื่อนำไปใช้ในสถานที่ทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
3. การจัดการการเรียนรู้ (Planning Learning) โดยกำหนดปริมาณเวลาที่ต้องการให้อาจารย์สอน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้กับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของแต่ละคน โดยกำหนดกิจกรรมการเรียนตามประสบการณ์ที่ผ่านมา พร้อมทั้งกำหนดว่ากิจกรรมควรสิ้นสุดเมื่อใด เนื่องจากการศึกษาภาษาอังกฤษจำเป็นจะต้องทุ่มเทเวลาในการเรียนรู้ หากผู้เรียนต้องการสร้างความคุ้นเคยกับภาษาที่เรียน
4. การเลือกวิธีการเรียนและสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน เทคนิคการสอน ทรัพยากรการเรียนรู้ที่ต้องใช้ (Selecting Resources) ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากผู้เรียนจะทราบระดับความเข้าใจของตนเองว่าวิธีใดที่จะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น เช่น วิธีการที่ทำให้รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น

บางคนจะสามารถจำได้มากจากการที่ผู้สอนให้เล่นเกมทายคำศัพท์ ถ้าจะให้ที่นั่งห้องที่ละคำ อาจจะจำได้แค่ระยะหนึ่งเท่านั้น พอผ่านไปก็อาจจะลืมได้อีกหรือการได้พูดคุยกับเพื่อน ชาวต่างชาติบ่อยๆ จะทำให้มีทักษะในการพูดที่ดีขึ้น อีกอย่างคือการกำหนดวิธีการควบคุม สิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ ทั้งสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และทางด้านอารมณ์ ให้เกิดบรรยากาศ ที่ดี น่าเรียน ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกลอยากรเรียนและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้

5. การกำหนดวิธีการตรวจสอบตนเอง (Monitoring Progress /Assessment and Revision) โดยกำหนดวิธีการรายงาน/บันทึกการสะท้อนตนเอง การให้โอกาสได้ฝึกตัดสินใจ การแก้ปัญหา การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถกำหนดความคิดที่ชัดเจนขึ้น ผู้เรียนควรจะเขียนบันทึกการพัฒนาของตนเองด้วยว่าสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น หรือไม่หลังจากที่เรียนแล้ว

6. การกำหนดขอบเขตบทบาทของผู้ช่วยเหลือ (Classroom Practice) ผู้ที่ช่วยเหลือจะช่วยเหลือในระดับหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้วยตนเองเท่านั้น ผู้เรียน ควรจะตระหนักว่าเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหนทางที่ดีที่สุด

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงตระหนักว่า การเตรียมความพร้อม หรือการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งส่วนใหญ่ยังมีความเคยชินกับวิธีการเรียนแบบพึ่งพาผู้สอน เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าเรียน ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงซึ่งจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งทักษะที่สำคัญอันดับแรกของการแสวงหาความรู้คือ ทักษะการอ่าน ดังนั้นการอ่านภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อผู้เรียนที่ต้องอ่านหนังสือเรียน ตำรา หรือวารสารภาษาอังกฤษเพื่อให้มีความรู้ในสาขาวิชาของตน การอ่าน จึงเป็นเครื่องมือที่นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในวิชาการต่างๆ และโดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ในปัจจุบันใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ดังนั้นผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสนในการรับรู้ข้อมูลได้มากกว่า รวดเร็วและแม่นยำ การอ่านนอกจากเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยขยายประสบการณ์ของผู้เรียนแล้ว การอ่านยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน นอกจากนั้นการอ่านหนังสือนอกเวลานั้นมีความสำคัญ ในการพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการอ่านและมีความรักและสนใจในการอ่าน (Carrell & Carson, 1997) ยิ่งไปกว่านั้น การอ่าน จะช่วยให้

นักเรียนค้นหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนอยากรู้ ขยายความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ฉะนั้น การอ่านจึงเป็นบันไดไปสู่ความสำเร็จอีกหลายด้าน

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าในหลายประเทศที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีการส่งเสริมการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษนอกเวลาหรือ การอ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งเป็นกระบวนการอ่านรูปแบบหนึ่งที่เน้นให้นักเรียนอ่านเล่มต่อเล่ม โดยมีจุดประสงค์ในการอ่านเพื่อความบันเทิง และเน้นเนื้อหาสาระมากกว่ารูปแบบทางภาษาและหลักไวยากรณ์ และเพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการอ่าน (Richards & Schmidt, 2002) ซึ่งการอ่านแบบกว้างขวางแตกต่างจากการอ่านตำราในห้องเรียนที่เป็น การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) โดยผู้อ่านต้องคำนึงถึงหลักภาษาและหลักไวยากรณ์ มีการเปรียบเทียบ วิเคราะห์และแปลความโดยจุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนรู้ภาษา (พนอ สอนแก้วและวิสาข์ จิตวิตร, 2554) สำหรับการอ่านแบบกว้างขวาง เป็นการอ่านที่เน้น การพัฒนาความเข้าใจจากการอ่าน โดยอ่านอย่างกว้างขวาง อ่านแบบสลับไหล ซึ่งผู้อ่าน มีอิสระในการอ่าน และมีความชื่นชอบในการอ่าน โดยสามารถเลือกหนังสือที่ตนเองสนใจ และระดับภาษาที่เหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของผู้อ่าน และเป็นวิธีการอ่าน หนังสือเพื่อเน้นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการอ่าน (Day & Bamford, 1998) และ West (1955) ได้กล่าวถึงการอ่านแบบกว้างขวาง ว่าเป็นการอ่าน เสริมประสบการณ์ โดยมีจุดประสงค์ในการพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาต่างประเทศ ตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล

ผลการวิจัยในต่างประเทศจำนวนมากเกี่ยวกับ Extensive Reading หรือการอ่าน แบบกว้างขวาง พบว่า หากนำหลักการ Extensive Reading มาใช้เพื่อการเรียนรู้ภาษา อังกฤษอย่างเหมาะสม จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้นในทุกด้าน ทั้งการอ่าน การเขียน การพูด และการฟัง เนื่องจากการอ่าน Extensive Reading จะทำให้ ผู้เรียนมีคลังคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเมื่อผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ จะยิ่งช่วยเพิ่ม ความเข้าใจในการอ่าน การเขียน การพูด และการฟัง รวมทั้งการอ่าน Extensive Reading ยังช่วยส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาเพิ่มขึ้นด้วย (Day, 2008; Grabe, 1991; Mason & Krashen, 1996) ผลการวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับ Extensive Reading โดยศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร(2548) ก็ได้ผลทำนองเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัย ของทง โชติสรยุทธ์ และ เอกชัย กีสุพนธ์ (2012) ที่ว่าการจัดการเรียนสอนโดยให้ผู้เรียน

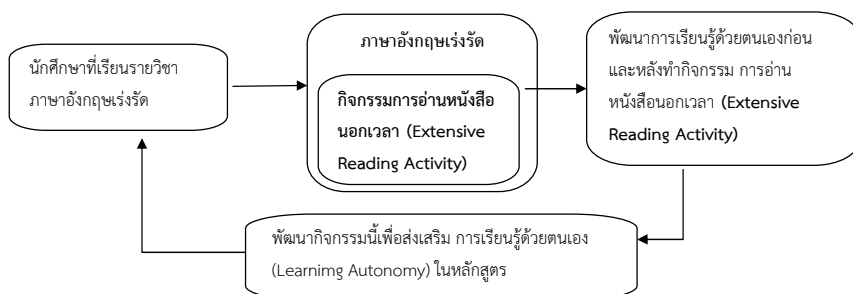
อ่านหนังสือนอกเวลาเหมาะกับข้อจำกัดในระบบการศึกษาไทย และผลการวิจัยที่ได้คือ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ มีนิสัยรักการอ่าน และความเข้าใจภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาที่สอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในข้อความที่อ่านดีขึ้น ต้องฝึกให้ผู้เรียนควบคุมความเข้าใจในการอ่านของตนเอง ฝึกให้ประเมิน และควบคุมกระบวนการอ่านของตน (Lin, 2001 อ้างใน ฉลวย ม่วงพรวน, 2554) ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดที่ว่า การอ่านนอกเวลาหรือการอ่านแบบกว้างขวางมีส่วนเกี่ยวข้องกับทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถอ่านได้เองอย่างอิสระ ด้วยการใช้กิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนให้คิดเกี่ยวกับความคิดของตน ไตร่ตรองถึงกระบวนการของการทำงาน ซึ่งกิจกรรมนี้คือ กิจกรรมการรู้คิด (Metacognitive Activities) กิจกรรมการรู้คิดจะช่วยให้ผู้เรียนรู้วิธีเรียน และรู้วิธีคิดที่ทำให้การเรียนได้ผลดีที่สุด รวมทั้งผู้เรียนสามารถเขียนบอกถึงอุปสรรคในการเรียน มีการแบ่งเวลาในแผนการเรียนไว้เพื่อแก้ปัญหา ในการควบคุมตนเองผู้เรียนจะใช้บันทึกการเรียนช่วยตั้งเป้าหมายการใช้ความรู้และการจัดการกับแหล่งความรู้ ช่วยส่งเสริมการอ่าน ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์ในการอ่านที่เหมาะสมและสามารถเข้าใจในบทอ่านได้มากที่สุด (Anderson, 2002 อ้างถึงใน ฉลวย ม่วงพรวน, 2554) สอดคล้องกับ Renandya (2007) ที่กล่าวว่า การอ่านหนังสือนอกเวลาไม่เพียงแต่สร้างนิสัยรักการอ่าน(lifelong reading habits) เท่านั้น แต่ยังมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนอีกด้วย และงานวิจัยของ ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร (2548) ก็ชี้ให้เห็นว่าทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากการอ่านหนังสือนอกเวลา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการอ่านหนังสือนอกเวลามีความสัมพันธ์ต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือ การอ่านนอกเวลาช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาการใช้กิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน และเพื่อสามารถนำไปพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะทางการอ่านของผู้เรียน เพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้และทักษะต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการรู้วิชาอื่นๆด้วยตนเองของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองและระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัดผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดสำหรับงานวิจัย

การวิจัยนี้เปรียบเทียบคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัดก่อนเรียนและหลังเรียน โดยผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ดังแสดงในภาพ

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 69 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา มีลักษณะคำถามแบบหลายตัวเลือก แต่เลือกได้เพียงตัวเลือกเดียว (check list) ตอนที่ 2 วัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และตอนที่ 3 วัดระดับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ของนักศึกษา ซึ่งแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองและแบบวัดระดับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ถูกสร้างและปรับจาก Autonomous Learning Scale ของ Macaskill and Taylor's (2010) และปรับจากคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองของ Bubpha Yoosub (2012) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินระดับความคิดเห็นและประเมินพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองว่าได้ปฏิบัติตามกลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง 5 ระดับ (five-Likert-rating scale) และแปลความหมายระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองจากค่าของการปฏิบัติ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 คน ตรวจสอบ และปรับแก้ตามคำแนะนำ ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามและทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง

2. หนังสือนอกเวลา

หนังสืออ่านนอกเวลา (Graded Readers) 2 เล่ม คือ เรื่อง Dracula และ Titanic เนื่องจากเป็นระดับ STAGE 2 ซึ่งเหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเลือกอ่านตามเรื่องที่ตนเองสนใจ

การเก็บข้อมูล

1. เก็บข้อมูลจากแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ครั้งที่ 1 ในช่วงโมเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด
2. นักศึกษาได้รับมอบหมายให้อ่านหนังสือนอกเวลา ซึ่งระหว่างที่อ่านหนังสือนอกเวลานักศึกษาต้องบันทึกคำศัพท์ทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 15 คำ เป็นเวลา 10 สัปดาห์
3. สัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอน ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองชุดเดิม ครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง
วิเคราะห์คะแนนด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ในการวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ให้คะแนนสำหรับการประเมินค่าตามแบบ Likert scale และแปลความหมายระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่แน่ใจ เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

1.2 คำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคำตอบแต่ละด้านแต่ละข้อแล้วแปรผลจากระดับความคิดเห็น ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด (เห็นด้วยอย่างยิ่ง)
3.51-4.50	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง (เห็นด้วย)
2.51-3.50	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (ไม่เห็นด้วย)
1.51-2.50	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำ (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง)
1.00-1.50	หมายถึง	ความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำที่สุด (ไม่แน่ใจ)

2. แบบวัดระดับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิเคราะห์คะแนนด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ในการวัดระดับคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ให้คะแนนสำหรับการประเมินค่าตามแบบ Likert scale และแปลความหมายระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองจากความถี่ของการปฏิบัติ ได้แก่ ทุกครั้ง บ่อยครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง และไม่เคยเลย เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

1.2 คำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคำตอบแต่ละด้านแต่ละข้อแล้วแปรผลตามเกณฑ์ของ Macaskill and Taylor's (2010) ซึ่งมีค่าดังต่อไปนี้

4.51-5.00	หมายถึง	ระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงที่สุด (ทุกครั้ง)
3.51-4.50	หมายถึง	ระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองสูง (บ่อยครั้ง)
2.51-3.50	หมายถึง	ระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองปานกลาง (บางครั้ง)
1.51-2.50	หมายถึง	ระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองต่ำ (น้อยครั้ง)
1.00-1.50	หมายถึง	ระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองต่ำที่สุด (ไม่เคยเลย)

การประมวลผลการวิจัยทั้งหมด

ประมวลด้วยสถิติ T-test จากนั้นจึงสรุปผลโดยใช้ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงค่าสถิติของคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณลักษณะ
การเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ก่อนและหลังการอ่านหนังสือนอกเวลา
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รายการ	ก่อนการอ่านหนังสือ นอกเวลา		หลังการอ่านหนังสือ นอกเวลา		t	p
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ		
	S.D	ความเห็น	S.D	ความเห็น		
Identifying Learning Needs						
	3.25	เห็นด้วย	3.98	เห็นด้วย	-11.19*	0.000
	0.42		0.42			
Setting Goals						
	3.24	ไม่เห็นด้วย	3.82	เห็นด้วย	-4.05*	0.000
	0.90		0.78			
Planning Learning						
	3.45	ไม่เห็นด้วย	3.70	เห็นด้วย	-2.27	0.026
	0.75		0.55			
Selecting Resources/Strategies						
	3.58	เห็นด้วย	3.89	เห็นด้วย	-2.08	0.020
	0.84		0.69			
Monitoring Progress/Assessment						
	3.18	ไม่เห็นด้วย	3.74	เห็นด้วย	-4.18*	0.000
	0.86		0.51			

จากตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าสถิติของคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ก่อนและหลังการอ่านหนังสือนอกเวลา
พบว่าค่าความน่าจะเป็น (P) ที่โปรแกรมคำนวณได้ มีค่าเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับ
ความนัยสำคัญทางสถิติที่ผู้วิจัยตั้งไว้คือ .01 สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีคุณลักษณะการเรียนรู้

ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นหลังกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลาครั้งนี้ หลังจากนักศึกษาได้เรียนด้วยตนเอง ผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา ในรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด พบว่า นักศึกษาสามารถประเมินความต้องการของตนเอง (Identifying Learning Needs) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.98$, S.D = 0.42) รองลงมาคือ นักศึกษาสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ (Setting Goals) ($\bar{x} = 3.82$, S.D = 0.78) และนักศึกษาสามารถกำหนดวิธีการตรวจสอบตนเอง (Monitoring Progress/Assessment) ($\bar{x} = 3.74$, S.D = 0.51) ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก่อนและหลังกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลาของผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 2 แสดงค่าสถิติของคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ก่อนและหลังการอ่านหนังสือนอกเวลา

รายการ	ก่อนการอ่านหนังสือ นอกเวลา		หลังการอ่านหนังสือ นอกเวลา		t	p
	$\bar{x}$ S.D	ระดับ การเรียนรู้ ด้วยตนเอง	$\bar{x}$ S.D	ระดับ การเรียนรู้ ด้วยตนเอง		
Setting Goals	3.34 0.87	ปานกลาง	3.59 0.45	สูง	-2.05	0.043
Planning Learning	3.44 0.68	ปานกลาง	3.64 0.68	สูง	-1.70	0.093
Selecting Resources/Strategies	3.07 0.63	ปานกลาง	3.60 0.37	สูง	-6.90*	0.000
Monitoring Progress/Assessment	3.27 0.67	ปานกลาง	3.73 0.48	สูง	-5.08*	0.000
Classroom Practice	3.28 0.67	ปานกลาง	3.79 0.54	สูง	-5.47*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 แสดงค่าสถิติของคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ก่อนและหลังการอ่านหนังสือนอกเวลา พบว่าค่าความน่าจะเป็น (P) ที่โปรแกรมคำนวณได้ มีค่าเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ผู้วิจัยตั้งไว้คือ .01 สรุปได้ว่า ระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนหลังกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลาสูงกว่าก่อนการอ่านหนังสือนอกเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้เรียนมีระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นหลังการอ่านหนังสือนอกเวลา ดังนี้ หลังจากนักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา ในรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด พบว่าด้านการกำหนดขอบเขตบทบาทของผู้ช่วยเหลือ (Classroom Practice) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.79$, S.D = 0.54) รองลงมาคือ ด้านการกำหนดวิธีการตรวจสอบตนเอง (Monitoring Progress/Assessment) ($\bar{x} = 3.73$, S.D = 0.48) และด้านการเลือกวิธีการเรียนและสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์สอน เทคนิคการสอน ทรัพยากรการเรียนรู้ที่ต้องใช้ (Selecting Resources/Strategies) ($\bar{x} = 3.60$, S.D = 0.37) ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลาของผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองและระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา

รายการ	ก่อนการอ่านหนังสือ นอกเวลา		หลังการอ่านหนังสือ นอกเวลา		t	p
	$\bar{x}$ S.D	ระดับ ความ คิดเห็น	$\bar{x}$ S.D	ระดับ ความ คิดเห็น		
คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.32 0.40	ไม่เห็นด้วย	3.87 0.35	เห็นด้วย	-7.91*	0.000
ระดับการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.24 0.46	ปานกลาง	3.66 0.27	สูง	-7.01*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัยแสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะการเรียนรู้และระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ก่อนและหลังกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา พบว่าค่าความน่าจะเป็น (P) ที่โปรแกรมคำนวณได้ มีค่าเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับความนัยสำคัญทางสถิติที่ผู้วิจัยตั้งไว้คือ .01 สรุปได้ว่า คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงหลังจากการทำกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา และระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนหลังจากการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด โดยผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา เพิ่มขึ้น อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยเรื่องผลของการอ่านหนังสือนอกเวลาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด ดังนี้ ก่อนการใช้กิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา นักศึกษาไม่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองและระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (ดังแสดงในตารางที่ 1 และ 2) แต่หลังจากเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด โดยผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลง และระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นเป็นระดับสูง (ดังแสดงในตารางที่ 2 และ 3) สรุปได้ว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลาในรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองให้นักศึกษาได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลาในรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัด ทำให้พบประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงและระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น หลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเร่งรัดโดยผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลา เนื่องจากนักศึกษาต้องรับผิดชอบการวางแผนการอ่านหนังสือนอกเวลาด้วยตนเอง ไปจนถึงการประเมินตนเอง ตามที่ Gore (2002) กล่าวว่าผู้ที่จะสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ต้องรู้จักประเมินความต้องการในการเรียนภาษาที่สองของตนเอง รู้จักรวบรวมคำศัพท์ต่างๆ สำหรับตนเอง รู้จักเลือกและวางแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับตนได้ สามารถตรวจสอบและประเมินระดับความสามารถของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Paweena Channuan (2012) ซึ่งผลการวิจัยยืนยันว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองช่วยเพิ่มพูนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเป็นผู้อ่านเองได้อย่างอิสระต่อไปในภายภาคหน้า

2. การกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองพบว่านักศึกษาสามารถประเมินความต้องการของตนเอง (Identifying Learning Needs) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เพราะนักศึกษามีความสามารถในการทำหน้าที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง รู้ว่ามีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษมากแค่ไหน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อลิสา วานิชติ (2545) ที่พบว่าคุณลักษณะของผู้เรียนที่สามารถจะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบพึ่งตนเอง ประกอบด้วย (1) ผู้เรียนสามารถทราบว่กิจกรรม และวัตถุประสงค์ของการเรียนที่กำหนดไว้มีความสอดคล้องกัน (2) ผู้เรียนสามารถแยกแยะปัญหาความยากลำบากในการทำกิจกรรมการเรียนนั้นๆ เช่น ฟังไม่รู้เรื่องก็ต้องรู้ว่าสาเหตุ มาจากการที่ผู้พูดพูดเร็วเกินไปหรือตนเองไม่รู้ศัพท์ หรือไม่เข้าใจเนื้อหา ฯลฯ (3) ผู้เรียนสามารถเลือกกลวิธีการเรียนภาษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน หรือแก้ปัญหาในการสื่อสารภาษานั้นๆ

3. ระดับการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง พบว่าด้านการกำหนดขอบเขตบทบาทของผู้ช่วยเหลือ (Classroom Practice) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนยังต้องการความช่วยเหลือของครู และต้องการคำแนะนำเมื่อมีปัญหา อย่างไรก็ตามครูมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศสุดา รัชตาวีเศษกุล (2547) ที่พบว่า ครูมีบทบาทสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนานตนเองเป็นผู้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ครูต้องคอยดูแลชี้แนะ

สังเกตผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเป็นผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองได้มากที่สุด ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียน และเป็นผู้อำนวยการความสะดวก เป็นที่ปรึกษา แนะนำวิธีการเรียนที่เหมาะสม สอนให้รู้จักประเมินระดับความสามารถและความสำเร็จของตนเองได้ (Benson & Voller, 1997; Nunan, 1997) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และวิชาอื่นๆ ในสถานการณ์การเรียนรู้ของสังคมไทยต่อไป

การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้จัดการระบบการเรียนของตนเอง โดยจัดการด้านเวลาที่ใช้ในการศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ และเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนด้านการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองในด้านต่างๆ รู้จักวิธีการเรียน ตลอดจนรู้จักใช้ประโยชน์จากแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้เพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป ดังนั้น การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่จะต้องสร้างให้แก่ผู้เรียน และเป็นสิ่งที่สามารถฝึกฝนได้ โดยการทำให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเองและวิธีการที่จะพัฒนาไปสู่คุณลักษณะนี้ได้ จึงจำเป็นต้องพัฒนาให้ผู้เรียนรู้กระบวนการที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. ผู้สอนควรสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียน เป็นที่ปรึกษา แนะนำวิธีการเรียนที่เหมาะสม รวมถึงจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น
2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- เกศสุตา รัชฎาวิชิตกุล. (2547). การพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบ
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- ฉลวย ม่วงพรวน. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยกิจกรรมการรู้คิด
ในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภท
วิชาอุตสาหกรรม. วารสารวิชาการ Veridian E – Journal, Silpakorn University.
4(1), 513-532 สืบค้นเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2558, จาก
<http://www.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/7609>
- ทนง โชติสรยุทธ์ และ เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2555). ยุทธศาสตร์การบริหารเพื่อพัฒนาผล
สัมฤทธิ์การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้แนวคิดการอ่าน
หนังสือชุด SE-ED. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา. 7(1), 1143-1459. สืบค้น
เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2558, จาก <http://www.edu.chula.ac.th/ojed/doc/V71/v71d0104.pdf>
- ปิยวรรณ รุ่งวรรณ. (2557). การส่งเสริมความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้ของผู้เรียน
ด้วยกระบวนการเรียนรู้ผ่านไดอะล็อก. วารสารศึกษาศาสตร์. 25(1), 9-16.
- พนอ สวนแก้วและวิสาข์ จัฒติวัตร. (2554). รูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน. วารสาร
ศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 2(2), 68-81
- ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร. (2548). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริม
นิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษการเรียนรู้ด้วยตนเอง และความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิทยากร เชียงกุล. (2553). สภาวะการศึกษาไทยปี 2551/2552: บทบาทการศึกษา
การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภา
การศึกษา.

- อลิสา วาณิชดี. (2547). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบวัดระดับความพร้อมในการเรียนรู้แบบพึ่งตนเองของผู้เรียนภาษาอังกฤษในระบบการศึกษาทางไกล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Benson, P. & Voller, P. (1997). **Autonomy and Independence in Language Learning**. London: Longman.
- Bubpha Yoosub. (2012). The Development of Tertiary Students' English Language Learning Autonomy through English for Communication and Study Skills Course. **SDU Research Journal Humanities and Social Sciences**. 8(2),189-204.
- Breen, M. P. & Mann, S. (1997). Shooting Arrows at the Sun: Perspectives on a Pedagogy for Autonomy. In P. Benson & P. Voller (Eds.), **Autonomy and Independence in Language Learning**. London: Longman.
- Carrel, P. L., & Carson, J. G. (1997). Extensive and intensive reading in an EAP setting. **English for Specific Purposes**. 16, 47-60.
- Day, R.R. (2008). **The Benefits of Extensive Reading (ER)**. Retrieved February 18, 2015, from :<http://www.oupe.es/es/ELT/supplementarymaterial/Readers/bookworms/Recursos%20Destacados/the%20benefits%20of%20extensive%20reading.pdf>
- Day, R. R., & Bamford, J. (1998). **Extensive reading in the second language classroom**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Grabe, W. (1991). Current developments in second language reading research. **TESOL Quarterly**, 25, 375-406.
- Gore, J. (2002). **Learner Autonomy in the ESL/EFL Classroom**. An Applied Project for Master of Teaching English as a Second Language, Arizona State University. Retrieved March 15, 2015, from <http://www.asu.edu/clas/english/linguistics/gore-AP.doc>
- Healey, D. (1993). **Learner Choices in Self-directed Second-language Learning**. Ph.D. dissertation, University of Oregon. Ann Arbor, MI: UMI Dissertation Services.

- Holec, H. (1981). **Autonomy and Foreign Language Learning**. Oxford: Pergamon.
- Jingnan,S. (2011).Autonomy in EFL Education. **Canadian Social Science**. 7(5), 27-32. DOI: <http://dx.doi.org/10.3968/j.css.1923669720110705.381>
- Little, D. (1991). **Learner Autonomy 1: Definition, Issues and Problems**. Dublin: Authentik.
- Macaskill, A., and E. Taylor. 2010. Development of a measure of autonomous learning. **Studies in Higher Education**. 35(3), 351-361.
- Mason,B. & Krashen,K. (1996). Extensive reading in English as a Foreign Language. **System** 25:191-102
- Nunan, D. (1997). Designing and adapting materials to encourage learner autonomy. In P. Benson & P. Voller (Eds.), **Autonomy and independence in language learning** (pp. 192 - 203). Harlow: Longman.
- Paweena Channuan. (2012). **The effects of extensive reading using a learner autonomy training on reading ability and reader autonomy of Thai University students**. Doctoral Dissertation, English as an International Language Program, Graduate School, Chulalongkorn University.
- Renandya,W.A. (2007). The power of extensive reading. **RELJ Journal**. 38(2), 133-149.
- Richards, J. C., & Schmidt, R. (2002). **Longman dictionary of language teaching and applied linguistics**, (3rd ed.). London: Pearson Education.
- West, M. (1955). **Learning to read a foreign language** (2nd ed.). London: Longmans, Green.